

tilbudte kursus under hensyn til den lediges forudsætninger og arbejdsmarkedets behov i højere grad vil fremme den lediges muligheder for at opnå beskæftigelse.

Det er således ikke de økonomiske omkostninger i det konkrete tilfælde, som er afgørende for valg af aktiveringstilbud, men alene en begrundet forventning om, at det aftalte aktiveringsforløb forbedrer den lediges muligheder for ordinær beskæftigelse.

Dette betyder ikke, at der ikke tages økonomiske hensyn ved køb af kurser, men såfremt et bestemt kursusforløb er relevant for den ledige, er prisen ikke afgørende.

Med henvisning til mit svar på spørgsmål nr. S 3053, hvor jeg beskriver proceduren omkring udarbejdelsen af en handlingsplan, skal jeg bemærke, at det efter omstændighederne ikke vil være muligt at udarbejde en opgørelse over antal sager, hvor arbejdsformidlingen ikke helt eller delvis efterkommer de lediges ønsker.

Spm. nr. S 3055

Til arbejdsministeren (15/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er det normalt, at arbejdsformidlingen ikke begrunder sine afslag over for de ledige, der har ønsker om at komme på særlige typer af kurser i forbindelse med deres aktivering?«

Svar (30/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det følger af forvaltningslovens regler, at i de tilfælde, hvor arbejdsformidlingen træffer afgørelser, som ikke imødekommer den lediges ønsker, skal afgørelsen henvise til de retsregler, som ligger til grund for afgørelsen. I de tilfælde, hvor afgørelsen tillige træffes på baggrund af et administrativt skøn, skal begrundelsen også indeholde en beskrivelse af de omstændigheder, som lå til grund for afgørelsen.

Afgørelser om tilbud skal tage udgangspunkt i den lediges ønsker, forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. I særlige tilfælde kan arbejdsformidlingen dog fastsætte aktiviteten under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og i aktivperioden kan arbejdsformidlingen fastsætte aktiviteterne under hensyn til den

lediges kvalifikationer og muligheden for at tilvejebringe konkrete behov.

Afslag på et tilbud skal således ledsages af en begrundelse, som er rodfæstet i en eller flere af de ovennævnte betingelser.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har over for mig bekræftet, at det absolut ikke er normalt, at arbejdsformidlingen ikke begrunder sine afslag, herunder også i forhold til de ledige, som ønsker at komme på særlige typer af kurser.

Begrundelsen gives mundtligt eller skriftligt, dog altid skriftligt, såfremt den ledige ønsker dette, eller hvis den ledige ønsker at klage.

Jeg har ingen grund til at antage, at arbejdsformidlingen ikke skulle følge forvaltningslovens almindelige regler vedrørende begrundelser.

Spm. nr. S 3056

Til arbejdsministeren (15/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er det korrekt, at en arbejdsløs, der klager over afslag på et ønske om at komme på et bestemt kursus i aktiveringsperioden, ikke, så længe klagen over arbejdsformidlingsafgørelsen er til behandling, kan deltage i noget kursus overhovedet, men skal være 100 pct. passiv?«

Svar (30/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil indledningsvis bemærke, at ledige hverken i dagpengeperioden eller i aktivperioden kan komme i den situation at skulle være 100 pct. passive.

En ledig dagpengemodtager, som af arbejdsformidlingen har fået afslag på at komme på et bestemt kursus eller anden aktivering, kan indbringe afgørelsen for det regionale arbejdsmarkedsråd.

Arbejdsmarkedsrådet vil bestræbe sig på at træffe afgørelse så betids, at den ledige vil kunne nå at påbegynde den ønskede aktivitet, såfremt pågældende får medhold i klagen.

Klagen til arbejdsmarkedsrådet er uden betydning for den lediges muligheder for at modtage andre tilbud, herunder et andet kursusstilbud.